

γυναικουλᾶς ὁ, ἐνιαχ. ὕναικουλ-λᾶς Κάριπ. ("Ελύμπ.) Κάσι.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γυναικοῦλα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ᾶς.

Ὁ γυναικοθήρας ἐνθ' ἄν. Συνών. βλ. εἰς λ. γυναικάκις 2.

γυναικούλης ὁ, Ζάκ. Κεφαλλ. Κρήτ. (Νεάπ. κ.ά.)—Π. Βλαστ., Κριτικ. ταξίδ., 125, Ν. Ἔστ. 25 (1939), 309—Λεξ. Βάιγ. Περίδ. Αἰν. Βυζ. Ἡπίτ. Μπριγκ. Πρω. Δημητρ. ῥ'νικουῶλ'ς Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν.) γεναικούλ-λᾶς Ρόδ. κ.ά. ὕναικούλης Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γυναικούλιας Ἀθῆν. Πελοπν. (Γαργαλ. Πάτρ.)

Τὸ Βυζαντ. γυναικοῦλης.

1) Ὁ γυναικώδης, ὁ ἔχων τρόπους γυναικὸς Ζάκ. Κεφαλλ. Κρήτ. (Νεάπ. κ.ά.) Πελοπν. (Γαργαλ. Πάτρ.) Ρόδ. κ.ά. — Π. Βλαστ., ἐνθ' ἄν. Ν. Ἔστ., ἐνθ' ἄν. — Λεξ. Περίδ. Αἰν. Βυζ. Ἡπίτ. Μπριγκ. Πρω. Δημητρ. Συνών. βλ. εἰς λ. γυναικάκις 1. 2) Ὁ γυναικοθήρας Ἀθῆν. Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Πάτρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν.)—Λεξ. Βάιγ. Πρω. Δημητρ. : Πολὺ ὕναικούλης εἶναι μὲν εὖρη καμμιὰ βολικά, ἀξανοίει νὰ τὴν χερουομή-ση (ἀξανοίει = προσπαθεῖ) Ἀπύρανθ. Συνών. βλ. εἰς λ. γυναικάκις 2.

γυναικουλίστικα ἐπίρρ. Ζάκ. Κεφαλλ.—Λεξ. Βλαστ. ὕναικουλ-λίστικα Κάσι.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γυναικουλίστικος. Ἡ λ. καὶ εἰς Βλάχ.

Κατὰ τρόπον γυναικεῖον, μὴ σοβαρόν, θηλυπρεπῶς ἐνθ' ἄν. Πβ. γυναικίστικα.

γυναικουλίστικος ἐπίθ. Ζάκ. Κεφαλλ.—Λεξ. Βάιγ. ὕναικουλ-λίστικος Κάσι.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γυναικοῦλα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίστικος.

Ὁ ἰδιόζων εἰς γυναικούλαν, ὁ ἄνευ σοβαρότητος καὶ ἀξίας ἐνθ' ἄν. : Γυναικουλίστικα πράματα - καμώματα. γυναικουλίστικες κουβέντες Κεφαλλ. Εὐτά ὕναικουλ-λίστικα πράματα Κάσι. Πβ. γυναικίστικος.

γυναικοῦπόθεση ἡ, ἐνιαχ. γυναικοπόθεση Κύθηρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γυναικα καὶ ὑπόθεση.

Ἐρωτικαὶ περιπέτειαι, σκάνδαλα ἐνθ' ἄν. : Ἀσμ.

Ὁ Σμπράνις ἦτανε λελὸς καὶ κρέμνα τερεκέδες, μὰ γιὰ γυναικοπόθεσες δὲν εἶχε αὐτὸς λεκέδες Κύθηρ. Συνών. γυναικοδοὐλεῖα 3.

γυναικούρα ἡ, ἐνιαχ. γεναικούρα Κύπρ. (Καρπασ.) ὕναικουρά Κάσι.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. γυναικοῦρεν, περὶ τοῦ ὅπ. βλ. Σ. Μενάρδ., Ἀθηνᾶ 6 (1894), 464. Ὁ τονισμὸς τοῦ τύπ. ὕναικουρὰ πιθαν. κατ' ἀναλογ. πρὸς τὸ ἀντίθ. κανακαρὰ καὶ ἄλλα ὀξύτονα.

Μεγαλόσωμος γυνὴ ἐνθ' ἄν. Συνών. Ἀμαζόνα 2, ἀντριτσάνα, ἀντρογυναικα 1, γυναικαρία, γυναικαρος 1, γυναικάτσος, γύναικος 1.

γυναικουριά ἡ, Ἡπ. (Αὐλότοπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γυναικοῦρα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ιά.

Πλήθος γυναικῶν : Ἦταν πολλὴ γυναικουριά. Πλάκωσε γυναικουριά 'ς τὸ παζάρι. Συνών. γυναικαρεὶ 2, γυναικοβόλι, γυναικοβρόντι, γυναικοβρόχι, γυναικοθέμι, γυναικοθέσι, γυναικοθήκι, γυναικόκοσμος 2, γυναικολάσι, γυναικολόγι, γυναικομάζωμα, γυναικομάζωξη, γυναικομάνι, γυναικομάντρι, γυναικοσώρι, γυναικοσωρός.

γυναικουρίνα ἡ, Κρήτ. (Βιάνν. Κίσι. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γυναικοῦρα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίνα, διὰ τὴν ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 2,80 καὶ Φ. Κουκούλ., Οἰουντ., 213. Πβ. ἀγορίνα, ἀλογίνα, κοπελίνα.

Ἡ ὑπερμέτρως ὑψηλὴ καὶ μεγαλόσωμος γυνὴ ἐνθ' ἄν. : Δὲ δὴ θυμάσαι σὺ εἶδα γυναικουρίνα ἦτορε ἡ λάλη σου (= γιαγιά σου) Κίσι. Συνών. Ἀμαζόνα 2, ἀντριτσάνα, ἀντρογυναικα 1, ἀντροῦτσος, γυναικάρα (εἰς λ. γυναικαρος), γυναικαρία, γυναικάτσος, γύναικος 1, γυναικοῦρα.

γυναικοφέρνω σύνθηθ. ὕναικοφέρνω Κάσι. γεναικοφέρνω Κῶς κ.ά. γυναικουφέρνω Ἡπ. ῥ'ναικουφέρνω Εὐβ. (Ἀκρ. κ.ά.) γυνικουφέρνω Ἡπ. (Κουκούλ.) ῥ'νικουφέρνω Θεσσ. (Δομοκ. Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Σταγιᾶδ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γαλατ. Γήλοφ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Σπάρτ. Φθιώτ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γυναικα καὶ τοῦ ρ. φέρνω, διὰ τὸ ὅπ. ὡς β' συνθετ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 252.

Ἐπὶ ἀνδρός, φέρομαι ὡς γυνή, ἔχω τρόπους γυναικός, ἐκτελῶ ἔργα ἰδιόζοντα εἰς γυναικας σύνθηθ. : Πολὺ γυναικοφέρνει ὁ Σωτήρης, ἀκόμα κ' ἡ φωνὴ του μειάζει γυναικεία σύνθηθ. ῥ'ναικουφέρν' μ' φαίνεται, ἡ γὰρ αὐτὸς οὐ χριστιανὸς Εὐβ. (Ἀκρ.) Πουλὺ ῥ'νικουφέρν' οὐ μασκαρᾶς Μακεδ. (Γαλατ.) Δὲ σ' φαίνεται νὰ γυνικουφέρν' αὐτὸς οὐ ἀνθρωπος : Ἡπ. (Κουκούλ.) Πολὺ ὕναικοφέρνει τὸ παιὶ του Κάσι. Συνών. γυναικίξω 1.

γυναικόφωνος ἐπίθ. Πάρ.—Λεξ. Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπιθ. γυναικόφωνος.

Ὁ ἔχων γυναικεῖαν φωνήν, ἐπὶ ἀνδρός, ἐνθ' ἄν. Πβ. ἀντροφώνος.

γυναικοχάβρα ἡ, Κ. Παλαμ., Τρισεύγ., 23.

Ἐκ τῶν οὐσ. γυναικα καὶ χάβρα.

Θορυβώδης συγκέντρωσις γυναικῶν.

γυναικόχορτο τό, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γυναικα καὶ χόρτο.

Εἶδος ἀγρίου πιθαν. βολβώδους φυτοῦ, τοῦ ὁποίου τὸ ἔκχυμα, πινόμενον ὑπὸ τῶν γυναικῶν, ρυθμίζει τὴν ἐμμηνορροήν αὐτῶν ἢ ἐπαναφέρει ταύτην διακοπεῖσαν λόγῳ ἐγκυμοσύνης, ἀφοῦ καταστρέφει τὸ ἐμβρυον. Συνών. ἀτεκνόχορτο, στειροβότανο, στειροχόρτι.

γυναικοχώρι τό, Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Κυνουρ. Μανιάκ. Μαργέλ. Μηλιώτ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) ῥ'νικουχώρ' Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν.)

